

O V E R B O L E T E N

Boleten zijn vlezige grondpaddestoelen, die gemakkelijk tot rotting en bederf kunnen overgaan. De sporen worden gevormd in buisjes. De wanden van de buisjes vormen een eenheid: de buisjeslaag, die meestal gemakkelijk en bloc van de hoed is te scheiden. Dit is een belangrijk kenmerk.

Waarop dienen we te letten?

Standplaats. Met welke boomsoort staat de boleet vermoedelijk in connectie? Larix, den, berk, populier, haagbeuk, els, enz.? Noteert in gemengd bos, bij twijfel, de omringende boomsoorten. Let voorts op aard van terrein: droog, vochtig, zand, klei, enz.

Reuk. Vaak veronachtzaamd. Zeer belangrijk. Beruikt verschillende delen; herhaalt dit na kneuzing.

Smaak. Proeft lang en aandachtig een fijngekauwd fragment op de tongpunt en verwijderd dit daarna uit de mond. Aldus is vergiftiging niet mogelijk.

Sporekleur. Bedoeld is die van het versgevalen sporestof. Deze kleur verandert later vaak. Verzamelt sporen op wit papier en schraapt zonodig bijeen.

Algemene kenmerken. Grootte, vorm, vooral vorm van steel, enz. Hoogst belangrijk is de kleur. Deze verandert in zeer sterke mate bij ouder worden. Werpt daarom liever oude exemplaren weg, dan U aan gissingen te wagen. Bij kneuzing vaak sterke verkleuring van het oppervlak. Ook vleeskleur is zeer verschillend. Bij doorbreken of doorsnijden treedt voorts vaak een min of meer sterke verkleuring op (b.v. blauw, rood, grijs). Later kan dan weer een secundaire kleursomslag optreden. Soms nog verkleuring na uren.

Hoed. Het oppervlak is fluwelig, poederig, viltig of glad en kaal. Soms geschubd. Is de hoed droog of kleverig? Dit is vaak moeilijk te beoordelen. Let op aangehechte bladeren, enz. Bij twijfel met vochtige vinger oppervlak aanraken of beter, dit met de bevochtigde lippen doen (JOSSE RAND).

Buisjeslaag. Deze kan al of niet aflopen op steel. Soms zijn de buisjes kort (2 - 3 mm), bij andere soorten meer dan 2 cm lang. De diameter van de poriën kan minder dan 1 mm bedragen, doch ook meerdere mm. De vorm is rond of polygonaal (veelhoekig). De kleur der poriën is vaak geheel anders dan die van de buisjes

Exempl. met vrij sterk geelgekleurde hd., niet te verwarren met *Bol. junquilleus*, die echter andere spore-kl. heeft.

3. a. Hd. met grote, $\pm$ dakpansgewijze zwartbruine schubben, vl. eerst roodachtig, dan grijs of zwart. Ring, waaronder schubben, Lo (Co), zzz. Z. Limburg en bij Beek (Nijmegen)
 Strobilomyces strobilaceus (Fr.) Berk.
 b. Hd. niet geschubd. Gehele zwam zeer donker bronsachtig grijsbruin. Vl. witachtig, dan $\pm$ grijskleurend. Co . . .
 (*Porphyrellus porphyrosporus* (Fr.) Gilb.)
4. a. Buisjes slechts 2 - $3\frac{1}{2}$ mm lang; buisjeslaag sterk op st. aflopend. Hd. kl. geel tot bruinachtig. In elzenbroek . .
 . . *Gyrodon lividus* (Fr.) Sacc.
 In Z. Brabant gevonden, zzz.; niet te verwarren met *Bol. bovinus*, onder dennen.
 b. Anders 5.
5. a. Por. zeer wijd; buisjeslaag sterk aflopend op st.; ring aanwezig; hd. kl. citroengeel, vaker bruin en hd. oppvl. viltig-schubachtig. St. hol. *Larix*! z.
 . . *Boletinus cavipes* (Opat.) Kalchbr.
 Niet te verwarren met *Bol. tridentinus*, ook onder *Larix*, echter zonder holle st.
 b. Anders, 6.
6. a. Op aardappelbovist (*Scleroderma*) of hout 7.
 b. Op de grond 8.
7. a. Op *Scleroderma*. Tabel VI, 1a: *Boletus parasiticus*
 b. Rechtstreeks op hout met geel mycelium. Overal zzz.
 (*Boletus sulfureus* Fr. en *lignicola* Kall.)
 Misschien één soort; hd. kl. van de eerste is meer citroengeel, van de tweede goudachtig geel-bruin.
 Vl. geel, $\pm$ blauwkleurend.
8. a. Smaak scherp. Tab. IV, 6a: *Boletus piperatus*
 b. Smaak bitter, Tab. III, 5.
 c. Smaak noch bitter, noch scherp 9.
9. a. Ring aanwezig. Tab. IV, 9.
 b. Ring niet aanwezig. Tab. II.

Tabel II. De typische Boleten.

1. a. St. dik, buikig, vaak met fijn netwerk. Hd. oppvl. bijna

altijd droog. Por. soms geeloranje, vermiljoen- of karmijnrood. Ring nimmer aanwezig.
 De buikige Boleten, Tabel III.

- b. St. meestal $\pm$ cilindrisch of spoelvormig, soms naar de basis toespitsend. Indien netwerk aan top van st. aanwezig, dan tevens ring en/of kleverige hd. Por. niet oranje- of karmijnrood 2.
2. a. Hd. oppvl. vaak kleverig en $\pm$ leerachtig van aspect; niet donzig-fluwelig of $\pm$ poederig-vlokkig; geel of bruin, zelden wit. Ring vaak aanwezig. Meest Co
De Naalldhoutboleten, Tabel IV.
- b. Hd. oppvl. zelden kleverig. Geen ring. Meestal Lo, zelden Co 3.
3. a. St. bij volgroeide exemplaren lang en cilindrisch, meestal met gekleurde schubjes of vlokjes. Hoewel st. basis soms groen, kleurt vlees niet blauw
De slanke Boleten, Tabel V.
- b. St. meestal cilindrisch of spoelvormig, doch niet opvallend slank, evenmin met gekleurde schubjes of vlokken, die duidelijk contrasteren met st. kl. Vl. vaak $\pm$ blauwkleurend
De fluweelachtige Boleten, Tabel VI.

Tabel III. De buikige Boleten.

1. a. Kleine soorten met roodachtige of rode por., cilindrische st. zonder netwerk, leerkl. tot roestbruine hd. Smaak vaak scherp. Tabel IV, 6.
- b. Niet aldus 2.
2. a. St. netwerk aanwezig; soms onduidelijk (zie vooral top van st.) 3.
- b. St. netwerk niet aanwezig 13.
3. a. Vl. bitter 4.
- b. Vl. niet bitter 6.
4. a. Por. worden rose. Tabel I, 1b.: Tyl. felleus.
- b. Por. blijven geel. St. netwerk soms onduidelijk 5.
5. a. St. rood; behalve vaak gele zone onder hd. Meest op vrij arme grond. Lo, Co Boletus calopus Fr.
 (Wordt vaak voor Bol. satanas aangezien)
- b. St. $\pm$ citroenkl. geel, zonder rood. Lo. Meestal op klei, zz. Boletus albidus Roq.
 (= Bol. radicans Fr. sensu Kallenbach). Omvat misschien

twee soorten.

6. a. Por. geeloranje of oranje- tot karmijnrood 10.
 b. Por. wit- of geelachtig of geel, soms blauwkl. door kneu-
 zen 7.
7. a. Vl. niet blauwkl., por. wit of geelachtig wit: edulis-
groep 8.
 b. Vl. blauwkl., por. zwavelgeel: appendiculatus-groep . . 9.
8. Het meest komt voor Boletus edulis, eekhoorntjesbrood,
 meestal met gladde kale bruine of bruin-grijze hd. St. wit-
 achtig met duidelijk netwerk. Lo. In het voorjaar, vanaf Mei,
 vrij algemeen var. reticulatus (Boud.) (ook als soort opge-
 vat: Bol. reticulatus Boud.), met veel lichter hd. kl. en
 donzig-viltachtig hd. oppvl. (tomenteus). In Augustus vaak
 exemplaren waarbij we twijfelen tussen deze en voorgaande.
 Vrij alg. is voorts Bol. edulis subsp. pinicola (Vitt.) (als
 soort: Bol. pinicola Vitt.) met donker bruinrode hd. en
 bruinachtige steel, Co. Veel zeldzamer is Bol. aereus Fr.
 (ook opgevat als Bol. edulis subsp. aereus (Fr.)) met zeer
 donkere, zwartachtige, ietwat fluwelige hd., zonder enig
 rood (tête de nègre), schijnt in hoofdzaak zuidelijke soort;
 meerdere mycologen hebben de indruk dat myceliën die na nor-
 male zomers Bol. edulis opleveren, na droge en zeer warme zo-
 mers de „vorm” aereus te voorschijn doen komen. Verleden
 jaar vond ik echter typische Bol. aereus bij Wageningen reeds
 in voorseizoen. Niet onmogelijk bestaan er dus naast elkaar
 een verschijningsvorm van Bol. edulis en een moeilijk daar-
 van te onderscheiden „echte” Bol. aereus.
9. Typische Boletus appendiculatus Fr. heeft bruine of bruinro-
 de hd. Indien hd. kl. duidelijk rose tot rood, dan Bol. appen-
diculatus subsp. regius (Krombh.) (als soort: Bol. regius
 Krombh.), gemakkelijk te verwarren met soorten uit purpureus-
 groep. Bij Bol. regius echter hd. huid primair roodgekleurd,
 terwijl bij soorten uit purpureusgroep rode tint pas ontstaat
 na kneuzing, soms reeds na geringste aanraking.
 Tenslotte Bol. appendiculatus subsp. pallesens Konr. (Bol.
aestivalis Fr. sensu Kallenbach) met bleek grijsachtige of
 café-au-lait-achtige hd. kl., desnoods te verwarren met Bol.
satanas (rode por.), Bol. albidus (vl. bitter) en Bol. impo-
litus (geen blauwkl.).
Bol. appendiculatus met satellieten zz.; vooral op rivierklei.
 Lo.

10. a. St. netwerk zeer wijdmazig; in feite geen netwerk, doch + met elkaar verbonden richels. Hd. kl. vrij donker bruinolijf. Op goede tot matig rijke grond. Lo. a.
 Boletus luridus Fr.
 Vaak samen met Bol. erythropus, die echter gemiddeld op armere bosbodem groeit, geen grof st. netwerk bezit, doch st. top rood gepuncteerd heeft.
- b. St. netwerk fijnmazig; hd. kl. zeer licht grijsachtig, vaak + rosevlekkend of geheel rose wordend 11.
11. a. Hd. kl. zonder rose verkl. Grote soort met opvallend buikige st., zz. op kalkrijke duingrond en klei. Lo. Giftig Boletus satanas Lenz.
 (Bol. calopus, deze tabel 5a, wordt soms als Bol. satanas bepaald.)
- b. Hd. kl. met rose verkleuring, purpureusgroep 12.
12. Zeer moeilijke groep, nog onvoldoende ontward. Alle in Lo. Boletus purpureus Fr. (Bol. rhodoxanthus Krombh. sensu Kallenbach.) Hd. kl. aanvankelijk als van Bol. satanas, spoedig - door geringste aanraking - eerst blauw, dan roodvlekkend of geheel roodwordend. Vl. goudgeel. Reuk vrij sterk fruitachtig. St. netwerk fijn, doch sterk uitgesproken. Duin- en kleibossen. zz.
Boletus lupinus Fr. sensu Mme Le Gal., (misschien identiek Bol. purpureus var. rubrosanguineus van Zwitserse mycologen; zie Schweizer Pilztafeln); hd. oppvl. weinig beïnvloed door aanraking; vl. zwavelkl. geel. Reuk niet typisch. Kleibossen. zzz. (Bol. lupinus Fr. sensu Romagnesi). St. zonder netwerk met geel fond.
 (Bol. torosus Fr. sensu auct. helvet. = Bol. purpureus Fr. var. xanthocyaneus Ramain). De enige uit deze groep met bij aanvang gele por., welke pas bij oude exempl. rood worden. Ook st., met fijn netwerk, eerst geel, later + rood wordend. Zeer harde en opvallend zware soort. Overal zzz. Evenals de vorige misschien te verwachten op klei langs Kromme Rijn.
13. a. Smaak bitter Deze tabel onder 5.
 b. Smaak niet bitter 14.
14. a. Por. geel; niet rood wordend 15.
 b. Por. zijn of worden orangerood tot rood 18.
15. a. Vl. niet blauwkleurend. Vaak roodachtig onder hd. huid 16.

- b. Vl. blauwkleurend 17.
16. a. Grote soort met droge, licht grijsachtig bruine hd. St. geel, boven gepuncteerd of met kriebelachtige tekening. Typische jodoformreuk. Lo. op rivierklei. zz. Boletus impolitus Fr.
 Zie nog deze tabel 5b. en onder 9. Vergel. tabel V, 3.
- b. Kleine soort met kleverig en, althans in jeugd, rood hd. oppvl. Tabel VI, 6a.
17. a. Vl. en por. zeer sterk blauwkleurend. Gehele zwam levendig geel. Lo. zzz., o.a. in het Gooi
 Boletus junquilleus Quéf.
 (= Bol. pseudo-sulphureus Kallenb.) Zie nog tabel I, 2b. en tabel IV, 8a.
- b. Hd. kastanjebruin. Vl. en por. licht blauwkleurend. St. dik, naar beneden versmald. Overal zzz.
 (Boletus fragrans Vitt.)
 Gelijkt veel op Bol. badius; hd. van Bol. fragr. is echter viltiger, meer roodbruin, por. zijn geler, st. is roodbruin en geel aan de top.
18. a. Hd. kleverig. Hd, st. en por. rood. zzz.
 (Boletus dupainii Boud.)
- b. Niet aldus 19.
19. a. St. met grof netwerk of + verbonden richelvormige aders. Deze tabel 10a Boletus luridus
- b. St. rijkelijk gepuncteerd met kleine rode vlokjes of schubjes, vooral de top. Por. fraai rood. Hd. bronsachtig olijfbuin. Vl. sterk blauw kleurend. Lo., Co. aa. Boletus erythropus Fr.
- c. St. basis, vooral vl; purperachtig of diep wijnrood, vaak iets wortelend; st. oppvl. hogerop geel. Hd.oppvl. + oranje tot bruinachtig rood. Por. oranje, later roder. Lo, op klei, zz.
 Boletus queleti Schulz.
- d. Zo noch a, b of c, zie dan deze tabel onder 12.

Tabel IV. De Naaldhoutboleten.

1. a. Ring afwezig 2.
- b. Ring aanwezig, soms verdwijnend. Let dus op jonge exemplaren 9.

2. a. St. boven (3a) of over geheel oppvl. (3b) korrelig gepuncteerd. Bij de laatste de korrels vaak door roodachtig netwerk verbonden. Uitsluitend Co 3.
 b. St. niet aldus 4.
3. a. Hd. $\pm$ ivoorkl. Korrels op st. $\pm$ roodachtig. Uitsluitend onder Weymouthden (*Pinus strobus*, bundels van 5 naalden) zz. (vaak Bol. boudieri genoemd)
 Boletus placidus Bon.
 b. Hd. bruingeel tot roestbruin. St. citroengeel; Co. Vooral in duinbossen, overigens zz. Vergel. nog met Bol. luteus, deze tabel 12b, welke zonder ring kan voorkomen
 Boletus granulatus Fr.
4. a. Vrij kleine soorten met hetzij roodachtige hd., hetzij roodachtige por 5.
 b. Matig grote tot grote soorten zonder rode tinten; vl. nimmer scherp 7.
5. a. Por. roodachtig 6.
 b. Por. goudgeel. Hd. oppvl. purperachtig tot aalbesrood, althans wanneer jong, en kleverig. Lo, vooral op brandplekken. zz. Zie nog tabel VI, 5
 Boletus gentilis Quel.
6. a. Vl. meestal scherp. Hd. oppvl. roodachtig geelbruin tot leerkl. St. kl. als hd. Por. koperachtig roestkl. Co, Lo. a. Boletus piperatus Fr.
 b. Vl. niet scherp. Hd. leerkl. Por. karmijnkl. St. top karmijn, onder geel. Alleen bekend uit Engeland, onder eiken (Boletus rubinus W.G. Smith)
7. a. Buisjeslaag $\pm$ op st. aflopend. Por. zeer wijd. Gehele zwam leerkl. tot leerkl. geelbruin. Vl. gemakkelijk te buigen zonder te breken. Co. aa.
 Boletus bovinus Fr.
 b. Buisjeslaag weinig of niet aflopend, por. niet opvallend wijd. Hd. oppvl. slechts kleverig bij zeer vochtig weer 8.
8. a. Hd. in nuances van geel, aangedrukt tot ingeweven vlok-
 schubachtig. Por. geel met iets olijfk. Co. aa.
 Boletus variegatus Fr.
 Niet te verwarren met Bol. junquilleus: fraai-
 er geel, sterker blauw kleurend, ander hd. oppvl.; tabel III,
 17a.

- b. Hd. in nuances van bruin; oppvl. viltig tot glad. Por. geelachtig, door kneuzen zeer gemakkelijk groenachtig tot blauwachtig verkleurend. Co, Lo. Tabel VI, 4a Boletus badius
9. a. Onder Larix 10.
b. Niet aan Larix gebonden 12.
10. a. Por. geel, nauw; bij kneuzen of bij oude exempl. tot roodbruinachtig. Hd. geel tot bruinoranje, sterk kleverig. aa. Boletus elegans Fr.
b. Por. anders van kl. en niet eng 11.
11. a. Hd. oppvl. aangedrukt vlokkig-schubbig, ± oranjeachtig tot oranjebruin of bruin; por. van goudgeel tot roestkl. oranje (oude exempl.). Door schrijver bij Dwingelo zeer waarschijnlijk enige erg oude exempl. gevonden. Zie nog tabel I, 5a. Boletus tridentinus Bres.
b. Hd. in allerlei tinten van grauw (gemengd met geel, olijf, bruin, enz.). Por. grijsachtig. Buisjeslaag meest duidelijk aflopend. 't Gooi, omstreken Alkmaar, Z. Limburg, zz. Boletus viscidus Fr.
12. a. Kleine, slanke soort, met citroengele, vaak conische hd. Vochtig naaldbos. Omg. Deventer, Lochem. zz. Boletus flavidus Fr.
b. Gedrongen en vrij grote soort met bruine hd. Dennen. aa. Boletus luteus Fr.

Tabel V. De slanke Boleten.

1. a. Por. van begin af citroengeel 2.
b. Por. aanvankelijk wit of grijsachtig 4.
2. a. Hd. rood en kleverig. Tabel IV, 5b.
b. Hd. droog, niet rood 3.
3. a. Hd. eerst geel, later donkerder wordend, bruin-olijf, bruin tot zeer donker grijsbruin en met vaak opvallend gebarsten oppvl. bij oudere exempl. St. met richelgewijs gegroepeerde gele vlokjes, die later ook donkerder worden, Lo. (Boletus crocipodius Let.)
Mogelijk in Z. Limburg te vinden. Syn. Bol. rimosus Vent. sensu Kallenb. en Bol. nigrescens Richon et Roze.
b. Hd. kl. vrij licht grijsachtig bruin. St. vlokjes niet donkerder wordend. Jodoformgeur. Slanke vorm van Bol.

impolitus, die althans in ons land, in 't algemeen veel meer habitus heeft van Bol. edulis. Tab. III, 15a.

4. a. Hd.kl. ± oranje, nimmer met grijze tinten 6.
 b. Hd.kl. ± grijs, met bruin of olijf, soms zeer donker, zeldzamer bijna wit 5.
5. a. Onder berk. Hd.kl. grauww of grauwbrown. Vl. zeer weinig of pas na lange tijd verkleurend. St. basis soms groen.
 aa. Bol. scaber Fr.
 Is Boletus leucophaeus sensu Gilb. non Pers.
 Op zure veenachtige bodem vaak veel lichter van kl., soms tot wit toe. Bol. sc. var. niveus Fr. Als soort beschouwd: Boletus holopus Rostk.
- b. Onder haagbeuk. Gelijkt zeer veel op vorige. Vl. eerst roodachtig, later grauww wordend. Hd. oppvl. heeft, met microscoop gezien, geheel andere structuur dan vorige soort: bij Bol. scaber uit lange smalle draden samengesteld, bij deze soort uit korte rondachtige elementen. Reeds met loupe is hiervan iets te bespeuren. Bij Doetinchem, 1953, onder boomvormige haagbeuk, zz. (= Bol. pseudoscaber Kallenb.) . . . Boletus carpini (R.Schulz) Pearson
- c. Onder populier. Lijkt veel op vorige twee. St. is echter gepuncteerd met kleine zwarte vlokjes, juist zoals bij Bol. rufescens. Zeer harde soort. z.
 Boletus duriusculus Kalchbr.-Schulz.
6. a. Vooral onder populier. Hd. vrij donker bruinoranje. Schubjes van st. rood tot bruinachtig. a.
 Boletus aurantiacus Roques.
- b. Onder berk. Hd. meer geeloranje. St. dicht gepuncteerd met zwarte schubjes. a.
 Boletus rufescens (Secr.) Konr.
 Vroeger werden twee laatste soorten niet van elkaar onderscheiden en noemde men beide hier te lande Bol. rufus.

Tabel VI. De fluweelachtige Boleten.

1. a. Parasiterend op aardappelbovist (Scleroderma).
 Klein, met bruingele fluweelachtige hd. z.
 Boletus parasiticus Fr.
- b. Niet aldus 2.
2. a. Vl. of por. min of meer blauwkleurend 3.

- b. Blauwkl. geheel afwezig. Zeldzame soorten 6.
3. a. Hd. althans wanneer volwassen, donkerbruin, st. donkerbruin tot roodbruin, Hd. oppvl. bij kneuzen haast zwart wordend. Vl. bij doorsnijden zeer snel, intens blauw verkleurend. In zeer jonge en verse toestand gehele zwam licht geelachtig. Lo. z-zz. Boletus pulverulentus Opat.
- b. Blauwkl. duidelijk, doch nimmer intens blauw 4.
4. a. Vrij grote soort met bruine hd. zonder rode tinten. Hd. oppvl. glad tot iets viltig, bij vochtig weer licht kleverig. Por. bleekgeel tot geelgroenachtig, door kneuzen vuil groenachtig blauw wordend. Co, Lo. aa. Boletus badius Fr.
- b. Meestal kleinere soorten. Hd. oppvl. fluweelachtig-viltig of zwakviltig, soms + poederig, zeldzamer glad, nimmer kleverig. Hd. kl. olijfkl., bruin, rood of geel. Vl. laag direct onder hd.oppvl. meest rood of roodachtig. Daar hd.huid vaak + netvormig barst, ontstaat rood netwerk. Por. vrij wijd, geelachtig olijf tot levendig geel. St. vaak met rode kleuren en + uitgesproken richels. subtomentosus-groep 5.
5. Zeer moeilijke groep, daar de verschillende vormen (soorten? ondersoorten? variëteiten?) door allerlei overgangen verbonden schijnen. In Nederland rijkelijk vertegenwoordigd, dankbaar object voor verdere studie. KÜHNER en ROMAGNESI onderscheiden Bol. subtomentosus en chrysenteron als afzonderlijke soorten. Ik zal me hier aan hun in-deling houden.
- a. Por. crème of bleekgeel, daarna olijfachtig. Hd. kl. + bruin. Laag onder hd.oppvl. rood, zichtbaar in barsten daarvan. St. geel tot rood of b.v. midden rood, onder en boven geel. Lo, Co. aa. Boletus chrysenteron Fr.
Hd. geheel rood bij var. versicolor (Rostk.) Massee a.,
Hoed fraai geel bij var. armeniacus (Quèl.) zz.
ROMAGNESI onderscheidt nog een var. met heldergele por., waardaar echter wel zeer de grenzen tussen deze en volgende „soort“ worden vervaagd.
- b. Por. levendig goudgeel, niet olijfkleurig wordend. Vl. onder hd.oppvl. bruinrood, st. niet rood. Hd. meest olijfkleurig: Lo. (Co.) Boletus subtomentosus Fr.

6. a. Hd.oppvl. duidelijk kleverig, jong purperachtig tot aalbesrood. Por. fraai goudgeel. Soms op brandplekken. Lo. zz. Boletus gentilis Quéf.

Bij twijfel vergelijk deze tabel 5a. Identiek Boletus auriporus Peck sensu Kallenb., misschien ook Boletus cramesinus Secr.

- b. Geen rode kleuren aanwezig, óók niet bij jonge exemplaren; hd.oppvl. niet kleverig 7.
7. a. Hd.oppvl. fijnviltig, geel tot kaneelkl.; vl. geelachtig wit, st. basis geel. Por. geel. Opvallende reuk. Matig grote soort. Overal zzz.
 (Boletus leoninus Krombh.)
- b. Hd. glad, bruin. St. spoelvormig of naar basis versmald en conisch. Vl. duidelijk bruinachtig. Harde, kleine soort. Zelden gevonden, doch vermoedelijk over het hoofd gezien en verward met vormen uit subtomentosusgroep . . .
 (Boletus tumidus Fr.)

H.S.C. Huijsman

HET BESTUUR VAN DE NED. MYCOLOGISCHE VERENIGING

Dr A.F.M. Reijnders, voorz., Kapelweg 140, Amersfoort

Prof. Dr O.F. Uffellie, ond.-voorz., Lessingl. 88, Utrecht

Mej. J.P.S. Smit, secr., N. Maesstr. 135, A'dam Z.

G.L. van Eyndhoven, penningm., Floraplein 9, Haarlem

Postrek. 90902 t.n.v. penningm. N.M.V.

Dr R.A. Maas Geesteranus, bibl., Rijksherbarium,

Nonnensteeg 1, Leiden

H.S.C. Huijsman, Ds. Van Dijkweg 16, Doetinchem

De contributie van de Vereniging bedraagt f. 6,50, voor huisgenootleden f. 3,25.